

Στο φως ο ταφικός τύμβος Μεσιάς στη χώρα της αρχαίας Ευρωπού

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα](#) / [Λαογραφία & Μουσεία](#)

Ένα χιλιόμετρο νότια από τον επισκέψιμο αρχαιολογικό χώρο της αρχαίας Ευρωπού, σημαντικής πόλης κατά την αρχαιότητα (6ος/5ος αι. π.Χ. έως 6ο αι. μ.Χ.), γενέτειρας του Σελεύκου Α' Νικάτορα, του σπουδαιότερου των διαδόχων του Μεγάλου Αλεξάνδρου, και σε διακριτό φυσικό αναβαθμό δυτικά του Αξιού ποταμού, από τον οποίο διερχόταν ο οδικός άξονας Ευρωπού-Πέλλας, δεσπόζει ένας ταφικός τύμβος διαμέτρου 32,0 μ και ύψους 5,0 μ, 'τηλεφανές σήμα' - σύμβολο της οικονομικής, πιθανότατα και της πολιτικής ισχύος επιφανούς μέλους της αριστοκρατικής τάξης της περιοχής κατά τον ύστερο 4ο αι. π.Χ. ή/και τον 3ο αι. π.Χ.

Φωτό: Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

Η Εφορεία Αρχαιοτήτων Κιλκίς είχε διαπιστώσει πολλαπλές αρχαιοκαπηλικές απόπειρες σε διάφορα σημεία του τύμβου, ο οποίος βρίσκεται στα δυτικά του σύγχρονου οικισμού Μεσιάς του Δήμου Παιονίας. Η σωστική αρχαιολογική έρευνα κρίθηκε σκόπιμη και εργασίες πραγματοποιήθηκαν στον τύμβο από τον Σεπτέμβριο έως και τον Νοέμβριο 2020.

Η μεθοδική τεκμηρίωση της στρωματογραφίας επάλληλων τεχνητών παρειών (profiles) του κεντρικού τμήματος του τύμβου επέτρεψε σημαντικές παρατηρήσεις για την αποκατάσταση των σταδίων δημιουργίας του, όπως και την αναγνώριση της πλήρωσης των τυμβωρυχικών ορυγμάτων, που είχαν διανοιχθεί στον τύμβο κατά την αρχαιότητα, με κατάλληλο υλικό που συνέβαλε στη διατήρηση της ευστάθειάς του.

Η ανασκαφική έρευνα έφερε στο φως συλημένο ταφικό μνημείο ενδιαφέρουσας

αρχιτεκτονικής μορφής του τύπου του κιβωτιόσχημου τάφου με θύρωμα και θήκες. Ο τάφος αυτός δομήθηκε αριστοτεχνικά εντός ορύγματος, που είχε διανοιχθεί σε ιζήματα αμμώδους και αργιλομαργαϊκής σύστασης και προστατεύθηκε με περισσή γνώση από τις πλευρικές πιέσεις τους.

Το μονοθάλαμο μνημείο, με διαστάσεις περ. 3,5 μ. μήκος, 2,5 μ. πλάτος και περί τα 3,0 μ ύψος, χτίστηκε με γωνιόλιθους από συνεκτικό μαργαϊκό ασβεστόλιθο και καλύφθηκε από οκτώ όμοιας σύστασης ορθογώνιους λίθους, εκ των οποίων οι επτά βρέθηκαν στη θέση τους. Ο τάφος έχει θυραίο άνοιγμα στην ανατολική πλευρά του, το οποίο στο πέρας μάλλον της βιογραφίας του φράχθηκε με γωνιόλιθους. Εσωτερικά ο θάλαμος του ήταν καλυμμένος με διαφορετικού πάχους και σύστασης κονίαμα στο δάπεδο (παχύ) και τους τοίχους (λεπτό), το οποίο διατηρείται ανέπαφο σε ελάχιστα σημεία. Στο δυτικό τμήμα του θαλάμου υπήρχε λίθινο θρανίο καθώς και δύο ειδικά διαμορφωμένες θήκες-εσοχές στον βόρειο τοίχο.

Η σύληση του μνημείου, που πιθανότατα επιχειρήθηκε περισσότερες της μίας φορές κατά την αρχαιότητα, όταν επί αυτού είχε διαμορφωθεί μικρής έκτασης τύμβος ύψους περ. 2,20 μ, πριν τη δημιουργία του μεγάλου τηλεφανούς τύμβου, είχε ως αποτέλεσμα τη μερική καταστροφή της ανατολικής πλευράς του, μεγάλες φθορές στο εσωτερικό του και την αφαίρεση όλων των κινητών ευρημάτων. Από τα κτερίσματα της ταφής εντοπίστηκαν ελάχιστα ψήγματα φύλλων και λιγοστοί καρποί χάλκινου επίχρυσου στεφανιού, πιθανότατα μυρτιάς.

Το μνημείο τοποθετείται στα τέλη του 4ου αι. π.Χ. ή στον 3ο αι. π.Χ. Η περαιτέρω μελέτη του αναμένεται να προσφέρει πιο ακριβή στοιχεία για τη χρονολόγησή του. Το βέβαιο είναι ότι πρόκειται για μνημείο, που φιλοξένησε την ταφή ατόμου από εύπορη οικογένεια της Ευρωπού, με μεγάλες εκτάσεις γης στην κατοχή της, ορατό από τον σημαντικότερο οδικό άξονα Ευρωπού-Πέλλας.

Πηγή: iellada.gr